

“Nenehna molitev”

Oče, si mi dejal, v meni je veliko zmot, veliko napak. — To že vem, sem ti odgovoril. Toda Bog, naš Gospod, ki prav tako to ve in s tem računa, pričakuje od tebe samo ponižnost, da to priznaš, in boj, da bi se popravil, da bi mu služil vsak dan bolje, z več notranjega življenja, z nenehno molitvijo, s pobožnostjo in uporabo primernih sredstev za posvečevanje tvojega dela. (Kovačnica, 379)

7. december

Najprej notranje življenje. Kako malo ljudi to razume! Ko slišijo govoriti o notranjem življenju, mislijo na temačnost v templju, če že ne na popačeno občutje nekaterih zakristij. Več kot četrto stoletje ponavljam, da ne gre za to. Opisujem notranje življenje navadnih kristjanov, ki so običajno na ulici, na prostem; in ki so na ulici, na delu, v družini in v času razvedrila stalno, ves dan povezani z Jezusom. Ali ni to živeti v stalni molitvi? Ali ni res, da si sam spoznal potrebo, da bi postal duša molitve, v stiku z Bogom, ki te *pobožanstvi*? To je krščanska vera in tako so jo vedno razumele duše molitve. Klemen Aleksandrijski piše: »Bog postane tisti človek, ki hoče prav tisto, kar hoče Bog.«

Na začetku bo težko. Potruditi se moramo, da se obračamo h Gospodu, da se mu zahvalimo za resnično očetovsko prizanašanje. Sčasoma se božja ljubezen začenja čutiti —

čeprav ne gre za čustvo — kot zamah po duši. Kristus je ta, ki nas v svoji ljubezni hoče ujeti: *Glej, stojim pred vrati in trkam. (Jezus prihaja mimo, 8)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/nenehna-molitev/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/nenehna-molitev/) (19.
Feb. 2026)